

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél évre . . . . . 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyitltér garmond soronként 60 fillér.

A népek „jóltevői“.

A politika látóhatárán sötét felhők kavarganak. Itt-ott fölszínre kerül ugyan egy-két kised báránnyel, mint a békés kibontakozás hírnöke, de a komoly valóság mégis csak az, hogy „választási szél fú!“

Ujságok, tekintélyes fővárosi hírlapok írják, nagynevű politikusok jószolgatják, hogy a magyar képviselőház fölloszlatása küszöbön áll. Nemsokára — ha csak valami váratlan fordulat nem áll be — új választás lesz.

Nem boncolgathatjuk az okokat, melyek ezen helyzet előidézői voltak, viszont a bekövetkezendő esélyeket sem találgathatjuk, mert a politizálás nem a mi mesterségünk. Elvégzik azt helyettünk mások. Nagyobb emberek, bölcs politikusok.

Mi csupán azért hozakodtunk elő e tárggyal, mert a választásokkal kapcsolatban társadalmi téren szomorú tapasztalataink voltak a múltban. Nevezetesen: kétes jellemű, dolgozni nem szerető, becsületes munkát megvető stréberek és lejárt alakok egész raja bukkan ilyenkor elő, hogy a magas politika szolgálatába szegődjenek.

Az ilyen, erőszakosan szerepelni vágyó vigécek föelvé mindenekelőtt az, hogy „pénzes“ legyen a jelölt és — bőkezű.

Ha kijár a magas zsold, akkor nyomban megkezdődik a honmentő akció. Be-

járlják a falukat, fölkeresik még a tanyák legelrejtettebb zugait is és hangzatos jelszavak kíséretében ütik a nagydobot, hogy csupán csak ők és pártjuk „igazi jóltevői“ ennek a sokat szenvedett és nagy terhek alatt nyögő szegény magyar népnek. Nem ők, hanem az általuk hirdetett magas szent eszme kívánja, követeli, sőt parancsolja, hogy mindenki e táborba, az ő zászlajuk alá szegődjék, mert az igazi megváltás, a fölzsabadulás, megkönnyebülés csak onnan eredhet.

És a „szegény“ magyar nép: a becsületes gazda, akinek szorgalmánál csak hiszékenysége nagyobb; az ezernyi gondal-bajjal élő kisbirtokos és munkás, akik mindnyájan a jobb jövőt, a gondtalanabb megélhetést óhajtják — sugárzó örömmel fogadják a jó hirt, a próféta gyanánt megjelenő aranyszajú jövevényeket és — beveszik a maszlagot.

Sajnos, de legtöbbször így van. Sok példa van rá, hogy az alföldi magyarok talán éppen jóhiszeműségük folytán, a hizelgő szóra hamarosan fölülnek a talmi igéknek, a hazug jövendöléseknek és csak később tudják meg, a sok jó ígért be nem váltása, meg nem valósulása által, hogy azok a bőbeszédű és barátságos urak, akiket ők hajlékukban szívesen fogadtak és oly sok esetben megvendégeltek a háznál található mindenféle jóval: tyúkhúslevessel, csirkepaprikással, kolbászszal, a nyárára őrizgetett

disznólékkal és tüzes boritallal; és akiknek jelöltje megkapta az ígért voksot is — tulajdonképpen szenálók, megfizetett politikai kupecsek voltak, akik mesterszerűleg üzik ezen bizonyára jól jövedelmező kufárkodást. Nagyon természetes, hogy amint a választás lezajlott, úgy eltűnnek ezek az urak, mint a kámfor. S a megtévesztett, hamis utra vezetett magyar gazda, kisbirtokos, kiskereskedő és kisiparos ismét ott van, ahol az a bizonyos mádi polgártárs . . .

Magyarok! A választási kalózok ideje ujfönt küszöbön áll. Valószínűleg ismét a „szegény, nagyon szegény nép“ talpraállítását célzó jelszavakkal állanak elő, mert evvel lehet legjobban hangulatot kelteni. Távol áll tőlünk, hogy jogaitok gyakorlásánál befolyásoljunk benneteket, de a multak keserű csalódásait, mely intő példaként áll előttetek, jó lesz emlékezetben tartani.

Egy kis óvatosság, egy kis begombolkozás megvéd benneteket újabb csalódástól.

Rendtelenség az egyletekben A belügyi kormány jövőben szigorú ellenőrzés alá veszi az egyesületeket. Ez okból a törvényhatóságokhoz intézett leiratában megköveteli, hogy minden egyesület a választmányja által jóváhagyott alapszabályval birjon, kötelességévé tette a törvényhatóságoknak, hogy az egyletekre szigorú felügyelést gyakoroljanak, sőt jogukban áll az ügyrend nélkül működő egyesületek ellen vizsgálatot indítani, szükség esetén feloszlatásuk iránt javaslatot tenni.

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ mérsékelt kamalláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ■

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. **Az igazgatóság.**

TÁRCA.

Én virrasztok.

Irtta: PETERDI ANDOR.

Én virrasztok a mécses mellett,
És tollam serceg a papíron.
Szívem a fájdalomtól reszket,
És dalba sirom.
A párom, asszonyom már alszik,
Bársony pillái lecsukódtak.
Agyamban meg a gond viharzik
— Mi lesz holnap? . . .

A reggel új csatára ébreszt,
Kenyér kell, só, fa mindenáron,
Ó drága hitvesem ne érezd
Csatározásom.
Békén álmodjad át az éjet,
Ne tndd az élet mily hazug.
És mi az ára a kenyérnek
Aludj, aludj . . .

Káprázatok.

D. barátom a mult este karon fogott a körhelyiségünk előszobájában, hol a felöltőnket és a kalapunkat felakasztottuk, azután minden bevezetés nélkül kérdezte tőlem:

— Olvastad a fogtechnikus pörét?
— A fogtechnikus pörét? Nem, miért?
— Elaltatott valakit, aki aztán bele is halt.
— Ördögbe!
— Ah, kedves barátom, hát te nem altattad el magadat soha?
— Nem én.
— Ugy hát nem is tudod, mi az az érzéketlenítés?
— Nem én.

Belőptünk a terembe. A barátom mellém ült és egyszerűen így szólt:

— Hallgass ide. Egy éjszaka irtózatossá fogfájásom volt. Egész éjjel nem tudtam aludni. Kora reggel enyhült kissé a fájdalmam. Elkezdtem ujságot olvasni s szokásom szerint a hírdetéseket sem hagytam figyelmen kívül. Egyszerre

egy különös reklám tűnt a szemembe: „Az igazi érzéketlenítő“ címmel.

Kisértetbe hozott a gondolat, hogy elaltassam magamat. Tíz óra tájban becsöngettem tehát az illető fogtechnikushoz. Egy csinos szobaleány nyitott ajtót, s bevezetett a szalonba, mely egészen üres volt. Jó darabig várakoztam. Végre egy angolos külsejű éltés nő nyitott be hozzám s megkérdezte tőlem:

— Uraságod érzéketlenítő szerrel kíván fogat huzatni?

— Igen, mondtam.
— Tüstént értesitem a fiamat, uram.

Kis idő múlva visszatért, egy másik szobába vezetett át, hol magamra hagyott. Majd megjelent a fogtechnikus is, egy kis vézna ember megvizsgálta a fogamat, folszólitott hogy tátsam fel a számat, egy kis kaucsuk tölcserő tartott az orrom alá, melynek a hosszú csőve a mennyezetről lógott alá, majd élesen reám szólt, hogy szivjak erősen.

Szívtam s legott kerek zörgése hatolt menydörgésszerűen a füleimbe. Majd hirtelen égbe éreztem emelkedni s az égbolt egészen vörös,

A tanácssteremből.

— Községi közgyűlés. —

Mindszent község képviselőtestülete január havi rendes közgyűlését e hó 13-án tartotta meg, a szokottnál nagyobb számban megjelenő képviselők és érdeklődő közönség részvétele mellett.

A tárgyalások menete, valószínűleg a szőnyegre került tárgyak erősen közérdekű voltánál fogva, igen élénk volt. Noha a szónokok lehetőleg igyekeztek nyugodtságukat megőrizni, mégis egyiket-másikat cserben hagyta hidegvérűsége. Jóízű, tréfás megjegyzések, csipős kiszólások most sem hiányoztak, sőt fölcsilámlott a józan tanyai magyar gondolkodás is.

A községi pénzek elhelyezésének kérdése körül érdekes vita támadt, mely alkalmat adott a pénzügyi lánghelme megnyilatkozására. A köznapiság témák fejtegetésénél pedig mindenkit meglepett Gyovay Péter tanyai gazda azon kijelentése, hogy az óvónőknek szívesen adja a kért fizetésemelést, mert sajátjukból szerzett cukorkákkal, süteményekkel édesgetik kisdedeinket az óvodába.

Tudni kell, miszerint Gyovay Péter igen takarékos gazda hírében áll, aki következetesen a községnél is ellenzője a kiadások emelkedésének. Mivel tanyán lakik és felnőtt gyermekek apja, még haza sem beszélt.

Az inséges kukorica ügye alkalmat nyújtott annak dokumentálására, miképpen lehet egy halottat koporsójában megforgatni, ha evvel egy élőnek ártani tudunk. Dehát a végén minden tárgy le lön morzsolva, ha másként nem, hát akként, hogy a morzsolgatását a rendszerint kifogásolt bizottságokra bízta.

Máshol a bizottságok által elérik azt, hogy az ügyek menete gyorsabbá leszen, míg nálunk azok javaslatát csak azért is megfőlebbezik, nehogy a civakodásra hálás teret biztosító tárgyak valahogy hamarosan letűnjenek a napirendről.

A tárgysorozat egyébként a következőképen folyt le:

Birói jelentés.

Veres Sándor községi bíró terjedelmes jelentésben számol be a lefolyt év nevezetesebb mozzanatairól. Az egy évi községi élet hű tükre ez a jelentés, mely részletesen kiterjeszkedik az egészségügyi állapotok, személy- és vagyonbiztonsági ügyek, a termés-eredmény, a véletlen szerencsétlenségi esetek, a tanköteles gyermekek iskoláztatása, óvodai ügyek, adófizetés, az ipar és kereskedelem és a község fejlődési mozzanataira; főleg a közigazgatás ügymenetét, a pénztárak állapotát, a község és községi lakosság birtokviszonyait, a munkaházak

építésének megkezdését és örvendetes szaporodását stb. A birói jelentést tudomásul vették és élénken megéljenzették.

A múlt évi zárszámadások

megvizsgálására a képviselőtestület kebeléből bizottság küldetett ki.

Bizottságok kiegészítése.

A számonkérőszékbe, szegényügyi és iparostanonciskolai bizottságba néhai Kádár Szilveszter plébános helyett nagy szótöbbséggel Wimmer Károly választott meg.

Községi pénzek elhelyezése.

E tárgynál több mint egy óra hosszáig tartó vita támadt, melyben Korom Gáspár, Gelsy Péter és Vigh Gyula vettek részt. A közgyűlés 21 szóval 7 ellenében úgy határozott, hogy a község pénzei ez évben is a mindszei nagy takaréknál helyeztessenek el. Vigh Gyula, Wimmer Béla és Gelsy Péter ezen tárgynál nem szavaztak.

Az inséges kukorica

ügyében kiküldött bizottság azt határozta, hogy miután nem látja beigazoltnak az elmarasztalt községi esküdtek muladékosságát, a kukorica-bizottság elnöke pedig, aki mindenre bővebb felvilágosítást adhatna, időközben elhunyt s miután lehetséges, hogy az egységi árat kiszámító elnök a bizottsági tagok utazásai révén fölmerült kiadásokat talán fel sem számította mint kiadásokat s végül miután az utólagos kirovást, avagy a visszafizetett többlet-árak ujonnan beszerzését méltánytalan dolognak tartaná — javasolja az illető községi esküdtek fölmentését és a kérdéses összeg leírását. Ha tudjuk, hogy a kukoricát beszerző bizottság utiköltségei mintegy 470 koronát tesznek ki, csak emberies dolognak kell tartanunk, hogy a könyörületességet gyakorló község a bevételezetlen 426 koronát, mint eljárási költséget magára vállalja s nem az inségesekkel, vagy a kukoricát kiosztó esküdtekkel akarja megfizettetni.

Az iskolai telkek

és földek szolgálmi jogának betáblázására névbe bizottságot küldött ki, mely a kincstári ügyészség által megküldött fogalmazvány szövegére vonatkozólag javaslatot adjon be.

Tanyai iskolák.

A királyi tanfelügyelő értesítette a községet, hogy a község által építendő két új tanyai iskolánál a tanítók lakbérének egyenértékét nem hajlandó az állam megtéríteni a községnek. Előbbi és az iskolaépítési bizottság bizatott meg az ügy újabb alapos tanulmányozásával s javaslat tételével.

Fizetésemelés a Károlyóvodának.

A Károly-óvoda óvónői személyenként 100—100 korona fizetésemelést kértek s előadó jegyző azt megadni javasolta. Gyovay Péter a fizetésemelést szintén hajlandó megadni. Vigh Gyula, hivatkozván az állandóan üres községi pénztárra,

a fedezet-hiányra államsegélyt indítványoz ezen összeg erejéig kérelmezni. A képviselőtestület mindezekkel szemben Korom Gáspár indítványára azt határozta, hogy megkéri Pallavicini Sándor őrgrof ur őnagyméltóságát, mint az óvoda nagylelkű alapítóját, hogy ezen áldásos intézményt továbbra is pártfogolni s a méltányosnak talált fizetésemelést újabb dotáció nyújtása által elősegíteni kegyeskedjék.

A mázsakezelés

körül kifejtett munkásságáért Antal Mihály esküdteknek 1909. évre 30 korona tiszteletdíjat szavaztak meg.

Ekkor már délutáni 1 órát mutatván az óra, az indulásra készen álló képviselők közül nemmel szavazóknak leülni kellett, mindazonáltal a nagy többség készséggel adakozott, csakhogy szabadulhasson.

A 48-as kör nyilatkozata.

Azon téves és minden alapot nélkülöző hírekkel szemben, mintha a Mindszei 48-as Kör a mai napra, vagyis január hó 16-ára **szervekedő nagygyűlést** hívott volna össze, ki kell jelentünk, hogy ez annyival is inkább **valótlanság**, mert a Mindszei 48-as Kör intézősége **semmiféle gyűlést meg nem hirdetett, össze nem hívott**, s ha valaki mégis ilyen értelmű felhívást bocsátott volna ki, azt **a kör tudta és beleegyezése nélkül tette**, nem keressük most, hogy: mi okból? Tájékozásul azonban kijelentjük, hogy körünk intézősége élénk figyelemmel kíséri a politikai eseményeket s ha elérkezettnek látja az időt a kerületi nagy párt összehívására, haladéktalanul közhírré fogja tenni nevek megemlékezésével a gyűlés megtartásának idejét. Mindszent, 1910. január 14-én.

A MINDSZENTI 48-as KÖR
elnöksége.

Ujdonságok.

— **Személyi hír.** Scossa Dezső kir. tanácsos tanfelügyelő e hó 12-én az iskolák látogatására községünkbe érkezett, s a járási főszolgabíró urral együtt, akinek vendége volt, megtekintette az iparostanoncz iskolában tartott előadást is, s a rajztanításnak szép eredményéről teljes elismeréssel nyilatkozott. Ugyanez alkalommal meglátogatta a gazdasági népiskola összes osztályait.

fényes és derült volt. Emelkedtem, egyre emelkedtem, miközbe kimondhatatlan boldogság érzése fogott el. Szédítő zaj zugott a fülemben. Eleinte nem láttam, nem különböztettem egyebet, mint a fénylő vörös mindenséget, amely körül fogott, majd egészen közel hozzám, bár vörös ködön át, egy ablak halvány körvonalai rajzolódta le előttem.

Éreztem lesüppedni a lábaim alatt a szebbnél-szebb vidékeket, aminek örültem s mikor ezen lelkemből nevettem, egyszerre egy női arc bukkant fel köztem és az ablak között. De ezt is csak sűrű rózsaszín ködön láttam. Csodaszép volt s amint felém hajolt, olyan nagy önkívületbe ejtett, hogy legott szerelmi vallomást tettem neki. A szép nő mosolygott reám, beszélt hozzám. Rózsás szőke haja csiklandozta a homlokomat, rózsás szürke szemei az enyéimbe mélyedtek és rózsás elefántcsont fogainak a nevetése összevegyült az én nevetésemmel, mert örültem nevettem.

A kerek erős zakatolása azonban még mindig visszahangzott a fejemben és nem engedte, hogy a nő hangját megkülönböztessem. Egy pillanatra mégis hallani véltem, amint ezt mondta: „Ugy-e, nagyon jó kis haszontalanom“ Kértem őt, hogy öleljen meg. És legott egymást átkarolva szálltunk együtt a biborszín égben! Örült voltam, kiáltoztam örömben és szálltunk, szálltunk egyre, mikor hirtelen egy vékony hang szólalt meg az űrben:

— Nagyon jó. Köpjön uram. Nagyon jó! Köpjön.

Az örült felszállás legott megszűnt, az égbolt újra kék lett s úgy éreztem, mintha az ötödik emeletről zuhannék le . . . Felébredtem!

— Kedves barátom, folytatta D., itt aztán a legrendkívülibb szenzáció várt rám. El sem képzelheted a megdöbbenésemet. A fogtechnikus nem volt többé ott. Nem volt velem a kis szobában más, hol egy pár ócska kép többekévébő sajtáságos mosolylyal nézett rám, mint egy sápadt fiatal nő, erősen kifestve, mint valamely színésznő.

Oda voltam! De leginkább meglepett a szívet-lelket gyönyörködtető látomány után, amelyből kibontakoztam, ennek a nőnek bánatos levert arca. Előttém állott mozdulatlanul, némán, feszélyezve . . . Végre közelebb lépett hozzám, kérdezte, éreztem-e fájdalmat s akkor ismertem fel a hangot, amely már beszélt hozzám álomban.

— És a fogad? kérdeztem a barátomtól.

— A fogam! Egy kis tokban volt rózsaszín vattára fektetve. A szép nő nyujtotta felém a fehér kezével.

— És mindez mennyi pénzbe került?

— Husz frankba.

— Oh. Hol lakik az a fogtechnikus? kérdeztem hangos kacajjal.

— A gályákon! felelte a barátom.

— A gályákon! Hogyan?

— Igen: nem rég öt évi kényszermunkára ítélték.

— Ugyan Miért?

— Mert merényletet követett el egy nő, akit elaltatott.

Nagy szemeket meresztettem, misztériumot véltem látni.

— De hát akkor a te látományod! . . . A szép szomorú lány, ki ott volt az ébredésnél? . . .

— Ah, mondta D., a dolog itt nagyon összebogozódik s a legsajtáságosabb talánnyal ér véget . . . Pár hónappal az én operációm után az ujságokban olvasható volt, hogy egy fiatal nő, ki a fogtechnikusnál volt alkalmazva, hirtelen megőrült egy konzultáció alatt s levetette magát az ablakból.

Némán néztünk egymásra.

— Oh, szólalt meg aztán D., ha eszembe jut, hogy mit látattott velem az altató szer! . . . Ha elgondolom, hogy egy ember bele halt! . . . És minő borzasztó halállal . . . Különben ebben a csuf őszi időben, mikor életunttá lesz az ember, talán egyenesen magasztos és csábító gondolat az ilyen szívet-lelket földérintő, gyönyörködtető öngyilkosságnak az eszméje.

Irta: Jean Rameau.

— **Bécsi Sándor nyugalomban.** Szegvár község nagyérdemű közigazgatási jegyzője, érezvén 68 éves korának terheit, a nagyon megérdemelt nyugalomba vágyik, s e hó 15-én benyújtotta nyugdíjaztatása iránti kérvényét a tiszántúli járás főszolgabírájához. Bécsi Sándor 1872. évi július hó 7-ike óta vezető tisztviselője Szegvár községnek, s mint ilyen, bokros érdemeket szerzett arra, hogy távozása idejében nemcsak a szomszédos község lakosságának, de az egész törvényhatóságnak elismerése is jutalmazza előkelő tudását, jószívét és fáradhatatlan munkásságát. A mindig köztiszteletben és nagyrabecsülésben volt községi főjegyző urnak, küszöbön álló bucsuzója alkalmából boldog pihenést, nagyon hosszú időig való kellemes szórakozásokat kívánunk.

— **Gazdabál.** A csongrádmezei gazdasági egyesület szokásos táncvigalmát, a téli évadban, folyó hó 29-én, vásár szombatján tartja, a Szent városi színházban. A gazd. egyesület bálját főlegesen külön a közönség figyelmébe ajánlunk, mert e vigalmak anélkül is évek hosszú sora óta a leglátogatottabbak és legsikerültebbek. Az egyesület idei bálja pedig, mint a jelek mutatják, méltóan fog az előző évekhez sorakozni.

— **Halálozás** Tolnaffy Béla, a szomszédos Kistelek község érdemes jegyzője a múlt szombaton váratlanul meghalt. Az elhunyt egyike volt azon ritka embereknek, kik örömmel szentelik idejüket társadalmi tevékenységre. Ugy ezen, mint egyéb kiváló egyéni tulajdonságai ismertté tették nevét az egész vármegyében s elvesztése fájdalmat okozott nemcsak községében, de az egész környéken. Egyik különös ambícióját képezte a tűzoltó-ügyek előmozdítása. Kitaró munkásságának volt köszönhető a vármegyei tűzoltószövetség megalakítása, melynek elnökévé választották tisztelő és szerető bajtársai. A sors azonban nem engedte meg neki, hogy alkotásában gyönyörködhesse. Temetése impozáns részvét mellett e hó 10-én ment végbe. Községünkben is többen megjelentek a végtisztességtételen, a Mindszenti önkéntes tűzoltóegylet pedig küldöttséggel képviseltette magát s koszorút helyezett a koporsójára. Nyugodjék békében!

— **Áthelyezett tanítók.** A közoktatásügyi miniszter Ferenc Géza szeged-tanyai tanítót Csongrádra, Gömörey Alfonz hódmezővásárhelyi tanítót pedig a szegedi külterületi állami iskolához helyezte át.

— **Pályázat ösztöndíjra.** A „Wimmer Károly alapítvány” évi 90 koronát kitevő ösztöndíjára pályázatot hirdet az alap kezelésével megbízott bizottság. Az ösztöndíj elnyerése iránti kérvények, megfelelő iskolai bizonyítvánnyal felszerelve, Kónc Lajos h. gondnoksági elnöknel folyó évi január hó 27-éig adandók be.

— **Parancsnoksági ülés.** A Mindszenti Önkéntes tűzoltó-egylet parancsnoksága ma délután 3 órakor a község háza tanácstermében ülést tart. Mivel ezen ülésen tagfelvétel is eszközöltetik, felhívhatnak a működő tagok sorába belépni szándékozók, hogy felvételük végett személyesen jelenjenek meg.

— **Népies előadások.** A Mindszenti állami elemi iskolák tanítótestülete által vasárnaponként tartani szokott népies előadások valóban hasznos és ismeretterjesztő voltát népünk örömmel tapasztalja, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy hétről-hétre tetemesen növekszik a hallgatóság száma. A múlt vasárnap a belső területen Szvoboda Ödön gazdasági szaktanító „A növénytermelés” címen tartott gazdasági irányú előadást; míg a „Téglás” tanyán Muszil Vilmos áll. isk. igazgató „A sertésnyésztés”-ről, Karaszka Kálmán pedig: „A nemzetiségi kérdéstről” értekezett. Ma délután a IV. fiuosztályban Vitos Gerő ig.-tanító egészségügyi előadást tart. Az ismeret-

terjesztő előadásra, mely pontban 4 órakor kezdődik, felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **Nimródok napja.** A Mindszenti vadásztársaság e hó 10-én a Mindszenti major területén társas-vadászatot rendezett. A napfényes idő, eltérően az előző esős napoktól, kivételesen kiválóan kedvezett a vadászoknak. Nem is maradt el a gazdag zsákmány, mert mint értesültünk, 110 drb tapsifüles került terítékre. Husz vadász osztozott a babérban, akik részben Szentéről és Hódmezővásárhelyről rándultak át a Mindszentiei segítségére. Vadászat után Goldner Ödön vendéglőjébe gyűlt össze a kedélyes társaság, ahol jó kedvvel láttak hozzá az izletes nyulpaprikás és nyulpecsenye elköltéséhez s az esti órákig, vonatindulásig együtt töltötték az időt.

— **Járványos betegségek Csongrádon** Több egy hónapjánál, hogy Csongrádon vörheny és tifusz-járvány van, anélkül, hogy terjedésének gátat tudtak volna vetni. E járványos betegségek a szomszédvárosban már emberéletben is több áldozatot követeltek. A szülők alig merik gyermekeiket iskolába küldeni, mert fének, hogy valamelyik hazahurcolja a fertőző betegség csírát. A félelemre, ahogy a Csongrádi Lap írja, van is ok, mert megtörtént, hogy egyes lelkiismeretlen szülők vörhenyes gyermeküket is iskolába küldték, akik aztán természetesen a ragályt tovább terjesztették. Radikális eszközökhöz kell hát az egészségügyi hatóságnak folyamodni, hogy a veszedelmet elfojtsa.

— **Az Iparosok és Kereskedők Köre** évi rendes közgyűlését saját helyiségében e hó 30-án délután 2 órakor tartja meg, melyre a körtagok ezuton is meghívhatnak.

— **Megfőlebbezett választás.** A szegvári bíró választását 1400 választó polgár közül megfőlebbezte 109 községi lakos aláírásával Dr. Fenyvesi Adolf szentesi ügyvéd. A főlebbezés elbírálása Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának jogkörébe tartozik, a hozandó határozatnak tehát nem kívánunk eléje vágni. Kíváncsiak vagyunk azonban arra, ugyan miért nem írta alá a főlebbezést a még hiányzó 1300 községi választó is?

— **Halálozás.** Goldmann Ignác volt Mindszenti lakos, aki néhány év előtt a fővárosba költözött, s ott élte öreg napjait fiánál: Győző Dezső ügyvédnél, a múlt vasárnap virradóra meghalt. Az elhunyt ismert alakja volt községünknek, mint az elterjedt Kohn-család egyik tagja s régebben élénk szerepet vitt Mindszenti társadalmi életében.

— **Szép eredmény.** A január hó első napjaiban községünkben megindult kőszárló-tanfolyamra 50 jelentkező akadt. A tanfolyam életrevalóságát mi sem bizonyítja jobban, mint az a nagyfokú érdeklődés, mely ezen háziipar iránt népünk között eddigelé megnyilvánult. A Mindszenti nép kézügyességét dicséri, hogy naponta 3 koronát is keresnek a vesszők megmunkálásával, sőt a tegnapi leszámolásnál kitűnt, hogy olyanok is akadtak, akik 1—1 napi munkájukért 3 korona, 12 fillért kaptak. Jövő héten már a finomabb áruk: nevezetesen fehér vesszőből előállított piaci kosarak, karosszékek stb. is készülnek.

— **Esküvő.** Majzik András fiatal szegvári szabóiparos február hó 1-én vezeti oltár elé a szegvári rom. kath. templomban Anderkó Emma kisasszonyt, özv. Anderkó Jánosné kedves és szép leányát.

— **A tömörkényi posta.** Tömörkény négyezer lakossal bíró nagyközség, mindazonáltal nem volt önálló postahivatala, csak postaügynöksége. Most azonban még ettől is megfosztották a községet. A tömörkényi postán ugyanis megjelent egy, a postaigazgatóság által kiküldött ellenőr és az összes nyomtatványokat, postai értékjegyeket magához véve, elvitte. Nem

tudjuk, hogy miért történt ez, de mindenesetre kérjük a postaigazgatóságot, hogy a postaügynökséget mielőbb állítsa vissza, mert egy négyezer lakossal bíró szintiszta magyar község csak megérdemel annyit, hogy ne kelljen minden egyes bélyegért vagy levelezőlapért a hét kilométernyire levő szomszédos községbe fáradni.

— **Csongrád fejlődése.** Nevezetes közgyűlése volt a napokban Csongrádnak. Elhatározta a gyűlés, hogy Hegyi Antal vezetése alatt küldöttséget meneszt a belügyminiszterhez az iránt, hogy a községet rendezett tanácsu várossá alakítsa. Elhatározta továbbá, hogy a mostani népiskola épületet polgári iskola céljaira átengedik az államnak s ellenszolgáltatásul népiskolák felállítását kérelmezik. A kultuszminisztertől pedig gimnáziumot kérnek, melynek céljaira a mostani polgári iskola épületét engedik át. Végül lépéseket tesznek az iránt, hogy Felgyő pusztát közigazgatásilag Csongrádhoz csatolják.

— **Árlejtés egyenruhákra.** A Mindszenti község cselédsége részére szükséges egyenruhákat eddig-él helybeli szabómesterek készítették. Most miután azok megrendelése újból időszerűvé vált, az egyenruha készítését végző iparosok kijelentették, hogy az eddigi árákért nem bírják előállítani a ruhaszükségletet. Mert azóta nemcsak az anyag drágult meg, de a munkabér is emelkedett, sőt már a vasuti szállítáért is jóval többet kell fizetniük. A tanács úgy határozott, hogy az idevonatkozó ajánlatokat nyilvános árlejtés útján fogja beszerezni.

— **Mindennek az idő** a legalaposabb próbája. Különösen áll ez a gyógyszerekre nézve. Ha mérlegetjük, hogy a „Scott-féle Emulsió” 30 évnél hosszabb próbát állott ki, ugy tényleges jóságáról bizony meglehetünk győződve. A „Scott-féle Emulsió” főleg csukamájolajból áll. Ezt azonban teljesen jó ízű és mindenkinél könnyen emészthető formában nyújtja. A „Scott-féle Emulsió” minden gyógyszertárban raktáron van.

— **Hogy élünk száz év múlva?** Egy amerikai újságíró meginterjúvolta Edison-t, a modern kor villamos csodáinak nagy feltalálóját arra néve, hogy fog lefolyni az emberiség élete száz év múlva. Edison kijelentette, hogy a találmányok a jövő világot egészen átalakítják. A jövő találmányai nemcsak gazdagabbá fogják tenni az embereket. Új találmányok és gépek hatása következtében elmúlik majd a mai nyomor s a szegénység ismeretlen valami lesz. A legközelebbi jövő találmányai az automata gép jegyében fognak lefolyni. Néhány év múlva automata gépek fogják végezni az ember munkáját. Száz év múlva senki sem dolgozik többet négy-öt óránál. Nem is lesz szükség arra, hogy többet dolgozzanak. A javaknak óriási készlete áll majd rendelkezésre s az emberek többet pihenehetnek mint azelőtt. Edison különben egy hatalmas találmányon dolgozik, amely főképpen a szegények érdekét fogják szolgálni a lakásmézi-riákat. Cementből készíti házat. Egy ilyen ház, amelyben 7—8 szoba van, mindössze 9500 koronába kerül. Ennek következtében a mini-

Várandós anyák

erősítő és az erősítéssel egyidejűleg üdítő szert találnak a

Scott-féle csukamájolaj Emulsió-ban.

Gyors és erőteljes hatása meglep és gyönyörködtet mindenkit. Bevétele kellemes, emésztése könnyű.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét: a halászt kérjük figyelembe venni

Egy kísérlet megfogja önt győzni, hogy az Ön esetében is mily jó-tékony hatású.

Szoportas esetében a

Scott-féle Emulsió

elejét veszi a bágyságnak, bőségesen biztosítja a tejet és rózsás és virágzó arcúvá teszi a gyermeket. A SCOTT-féle Emulsió a legkiválóbb.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f. Kapható minden gyógyszertárban.

mumra száll alá a házbér s így a találmány előnyét a szegények fogják élvezni. A nagy föl-találó csillogó szemmel, lelkesedve beszélt a jövőről egy olyan ember biztosságával, aki jól tudja, hogy amit mond, mind bekövetkezik.

— **Népházak az Alföldön.** A földmiveltügyi minisztérium egyik újabb kezdeményezése az, hogy a földmives munkáknak részére ugynevezett népházaknak építését államsegéllyel teszi lehetővé. Ezekben a népházakban egyesítik a munkás népjóléti intézményeket. Itt lesz fölállítva a munkás népjóléti hivatal, népkönyvtár, munkás-segítő pénztár, háziipari munkatelep és egyéb a nép javát szolgáló szervezetek és intézmény.

— **Hazai és francia gyártmány** szivarkahüvelyek, igen nagy választékban raktáron vannak és kaphatók Horváth papírárukereskedésében, Mindszent. 100 drb „Magyar verseny“ szivarkahüvely csak 20 fillér.

— **Öngyilkosság életuntságból.** Jakab János kunszentmártoni illetőségű, a percsőrai majorban ideiglenes minőségben alkalmazott szőlőcsész e hó 10-én föbe lőtte magát. Mint hirlik, tettét életuntságból követte el.

Szerkesztői üzenet.

Farkas János urnak, Szegvár. Lapunk idej első számában „Tisztujítás Szegváron“ cím alatt szó- és betűszerint ezeket irtuk: „Farkas János és Gajda Antal a községnek közbecsülésben állott tisztviselői voltak; sajnálatra méltó, hogy ma már nincsenek állásaikban. A félrevezetett munkás néposztály, mely a valóban jószívű, talpig becsületes, a község vezetésére azonban gyöngye Farkas Jánost erőszakosan kívánta Pusztai Pál örökébe helyezni, így buktatta ki egyik legjobb emberét, kinek különben sajnálkozásra oka nincs, mert három esztendő mulva a sors kegye hasonlóképp végzett volna vele is.“ — Pár nap előtt hozzánk intézett levelében kijelenti, hogy azok a szinte bókólas számba menő elismerő szavak, miket Önről irtunk, nem felelnek meg a valóságnak, s Ön kilép előfizetőink sorából, mert „ha ennyit érdemel egy előfizető, akkor a lapot nem érdemes támogatni.“ — Válaszunk ez: Az előfizetés hiányát majd csak kibírjuk valahogy. Azonban mélyen sajnáljuk a történeteket. Ha Ön azt állítja, hogy dicséretére irt soraink valótlanok, csalódottan bár, de kénytelenek vagyunk elismerni, hogy emberi gyarlóságunkban nagyot tévedtünk; mert igazat kell adnunk — Önnek. Pedig aki haragszik, annak nincs igaza.

A tiszántuli járás főszolgabírájától

2979/1909. szám.

Pályázati hirdetés.

Csongrádvármegye tiszántuli járásához tartozó **Szegvár** községben ujonnan szervezett **községi második orvosi állásra** pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, akik ezen évi 1400 korona törzsfizetéssel és 5 szobából s megfelelő mellékhelyiségekből álló természetbeni lakással javadalmazott állást elnyerni szándékoznak, hogy az 1908. évi XXXVIII. t. c. 7. §-ában körülírt képesítésüket s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **február hó 5-ig** bezárólag nyujtsák be.

Később érkező, vagy kellőleg föl nem szerelt kérvényeket nem veszek figyelembe.

A választás megejtése iránt a pályázati kérvények beérkezése után fogok intézkedni.

Mindszent, 1910. január 7.

Fekete László
szolgabíró.

Sok pénzt megtakaríthat!

ha nálam vásárol.

Köztudomásu, hogy a vasuti szállítás e hó elsejétől kezdődőleg tetemesen megrágult. Ami annyit jelent, hogy ismét drágább lesz minden. Magasabb áron kell megfizetni nemcsak az élelmi szereket és egyéb háztartási cikkeket, de az építkezési anyagot is.

A nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlom, hogy nálam a még raktáron levő **összes asztalos- és épület faanyagokat**

=== e hó 20-áig ===

amig az új áruk meg nem érkeznek, **nagyon olcsó áron lehet beszerezni.**

Mindenkinek érdeke tehát, de különösen azoknak, akik a tavasszal építeni szándékoznak, hogy **faanyag szükségleteiket már most nálam szerezzék be**, mert e hó 20-ika után az új árukat már jóval drágábban kell megfizetni.

Szives megrendeléseket kérve, vagyok teljes tisztelettel

Csótó Nagy István

ácsmester és fakereskedő
Hódmező-Vásárhelyen.

2

Fatelepem a Rárósi utcában van, közel a vásártérhez, a gőzmalom mellett.

Hirdetés.

A Mindszenti Takarékpénztár Részvénytársaság

ezennel tudomására hozza a nagyérdemű közönségnek, hogy **1910. év január hó 1-től kezdődőleg új heti betét csoportot nyitott 6 évre.**

Heti betét részjegyenkint 20 fillér. A heti befizetések öt százalékkal kamatoznak.

Heti részbetétek még jegyezhetők: Büchler Gábor, Hám János, Tábit Lukács, Koncz Lajos, Mihály János, Stern Salamon, Keresztes Ferenc, Grúner Géza, Schwartz Lipót, Keresztes Nagy Sándor, Pánczél Károly, Vedres István, dr Szóbl Lipót, Tormássy Miklós, Lantos Mihály, Zánthó Kálmán, Goldner Ödön, Horváth Antal, Wimmer Károly, Antal András, Pölös József uraknál és a takarékpénztár helyiségében, ahol a közelebbi feltételek is megtudhatók.

Mindszent, 1909. november 28.

Az Igazgatóság.

3

Tiszántuli járás főszolgabírájától.

109/1910. szám.

Pályázati hirdetés.

A **Szegvár** községben évi 1000 korona törzsfizetéssel szervezett, s lemondás folytán megüresedett **községi pénztári ellenőri állásra** pályázatot nyitok, s felhívom az állást elnyerni szándékozókat, hogy legalább 4 középiskolai osztály elvégzését, s gyakorlati képzettségüket igazoló egyéb okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényeiket **follyó hó 29-ig** bezárólag hozzám nyujtsák be.

Az ellenőr élethossziglan választatik, s hivatalba lépésekor egy évi fizetésével azonos összegű biztosítékot köteles a községi pénztárba szolgáltatni.

A választást a kérvények beérkezése után megállapítandó határidőben fogom megejteni.

Mindszent, 1910. január 7.

Fekete László
szolgabíró.

Kié a 60 millió!

Akinek a szerencse kedvez, az egyszer dűsgazdag ember lesz, vagyis 1910. május hó 20-ig. Legyen kíváncsi mindenki és azonnal küldje be a címét **N. Mónus Eszter** földbirtokos úrnő **szőlőtelepítő vállalatának** Hódmező-Vásárhely (Csongrádmegye). Bővebb felvilágosítással, valamint mindennemű szőlőoltványok, szőlővesszők és gyümölcsfa-csemetékről árjegyzékkel, bárkinek ingyen és bérmentve szolgál.